

MARTINUS

ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

Månedsbladet Kosmos ★ Forlaget Kosmos ★ Korrespondance-afdeling ★ Kosmos Ferieby

Den 22. Januar 1958.

MARIENDALSVEJ 94-96
KØBENHAVN F.
GODTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

Kære Erik!

Du længes sikkert efter at høre lidt fra mig, da Tiden er løbet lidt fra mig, og det snart er længe siden, du fik Brev fra mig. Men Julekosmos og anden Juletravthed bevirkede, at jeg blev bagud med Livets Bog. Jeg har derfor nu maattet mase paa for at naa frem til at blive paa ret Køl igen med den. Dette har jeg nu naaet og kan derfor skrive til dig i Dag. Du maa ikke tro, jeg ikke har været ked af, at jeg ikke har kunnet faa skrevet til dig før, men jeg har ikke saa ubegrænsede Kræfter, som jeg før havde, selv om jeg føler fuldstændigt, totalt rask. Jeg kunde jo naa mere, den Gang jeg kunde staa op Kl. fire om Morgenen.

Og saa føler den stor Trang til at takke dig for dine eventyrlige Kontaktbreve, kære Erik. Jeg skal love for, at du faar oplevet noget og vi andre ogsaa igennem dine klare Udredninger. Det er, som man ser det hele for sig og var med paa selve Rejsen. Jeg kender enkelte af dine Situationer fra min egen Rejse, selv om den jo næsten er ingen ved siden af din. Du er nu engang blevet en Lykkens Pamfilius, er det ikke saadant, det hedder. - Det kniber lidt med at faa Plads til alt dit Stof i Brevene, men vi ordner det paa bedste Maade uden nogen som helst Afkortning eller Beskæring af dine Artikler. Det er de jo alt for gode til. Ja, kære Erik, jeg synes Forsynet har lagt en meget stor Velsignelse i din Rejse. Den er forløbet meget bedre, end vi nogen Sinde har turdet haabe.

Tak for Hilsenen gennem Eigil Hansen. Han ringede til mig i Gaar og fortalte, at du havde ladet Pengene, vi sendte dig, gaa tilbage til Privatbanken til Fordel for Lises ~~Lises~~ Rejse til Rom. Det var vældigt sødt af dig, men kommer du nu ikke selv til at staa og mangle derude? - Vi skulde nok have klaret Rejses her hjemme fra. Selvfølgelig skal hun ned og modtage dig. Det har jeg hele Tiden været hundrede Procents indstillet paa. Eigil bad mig, ifølge dit Ønske, om at overtale Lise til at tage Flyvemaskine i Stedet for at rejse med Toget derned. Og jeg har ogsaa talt med Lise om det, men hun siger, at hun meget gerne vil rejse med Toget den ene Vej - ikke for at spare Penge - men for virkeligt at faa set noget paa Turen ned igennem Europa. Hun er ogsaa fuldt overbevidst om, at hun sagtens kan klare Rejsen. Jeg glæder mig meget paa hendes Vegne over, at hun faar denne Tur. Det bliver dejligt for hende, ligesom det ogsaa vil være rart for jer at kunne bringe nogle Dage sammen helt alene. Her Hjemme vil i sikkert ikke faa megen Ro de første Dage. Der vil sikkert være mange, der skal hilse paa dig. Jeg ønsker af hele mit Hjerte, at i maa faa nogle dejlige Dage i den evige Stad. - Svend Johansson taler ogsaa om, at tage derned og tage Lise og mig med, men jeg synes ikke, jeg har Tid. Jeg maa passe Livets Bog. Jeg vil hellere til Island til September, der kan jeg da gøre Nytte.

Her hjemme gaar alt sin jævne gode Gang. Jeg synes, at vi har det alle godt her i Huset. Det gaar fint med Else og Inger. En Dag, da Else lavede Frikadeller til mig, var hun nede med et Par til finger Sørensen ogsaa, saa det tyder kun paa stor Venlighed imellem dem. Samtidig kan jeg meddele dig den store Glæde, at Lise er blevet meget dygtig til at rotaprinte. Hun har trykt mange af vor Julekosmos, og de er blevet meget fine. Jeg kan mærke, at det opliver hende. Hun er blevet meget mere glad og fri i Sindet, end hun tidligere har været. Det er virkeligt til stor Gavn for Sagen. Vi kan ikke mere saa let komme i Knibe med Hensyn til at faa Arbejdet gjort.

Sidste Mandag havde jeg Foredrag. Baade Salen og Hallen var stuvende fuld af Mennesker som sædvanligt. Der var mange helt nye og unge Deltagere, og der blev købt for mange Penge Bøger, ligesom vi ogsaa har faaet mange nye Abonneter paa Brevene.

Men imidlertid er der opstaaet et Problem. Mogens har haft saa meget at gøre i Vinter. Han har maattet være paa Rejse hele Tiden. Og der er nogle Byer i Jylland,

han slet ikke har kunnet komme til i Vinter. Det er Esbjerg, Randers, Horgens og Brørup. Menneskene i de Byer er selvfølgelig kede af denne Situation. Mogens Møller og jeg har derfor talt om denne Situation. Vi har derfor ment, at det kunde være udmærket at lade den unge Per Bruus Jensen (altsaa Fru Okkels Svigersøn) prøve at holde Foredrag i de nævnte Byer. Han har fuldstændigt gennemtrævlet Livets Bog og overværer alle Foredragene sammen med sin unge Forlovede. Jeg har talt med ham nogle Gange, hvor han har ønsket at faa klaret forskellige vanskelige Spørgsmaal. Baade Mogens og jeg mener, at han kan være Mogens til stor Hjælp og aflaste ham lidt. Og Mogens tager ham derfor med paa en Tur rundt til de nævnte Byer, saa han kan blive kendt med vore venner der, og der ligeledes kan blive aftalt Tidspunkter for hans Foredrag. Nu faar vi altsaa se. Hvis han viser sig at kunne klare det, saa ligger der jo et stort Arbejdsfelt rundt om i Landet i de mange Byer, som Mogen jo umuligt alene kan besørge. Desuden synes jeg, at de to unge Mennesker lever et meget pænt og stille Liv sammen. Hun er ogsaa en sød ung Pige og opdraget netop i vort Arbejde, saa hun er jo ikke en, der vil trække ham bort fra Arbejdet. Jeg ~~har~~ isvrigt, de har det saa godt sammen, som et Par Turtelduer.

Hvordan staar det til ovre hos, kære Erik? - Du har sikkert faaet meget at gøre, siden din Sukces med Foredraget i det nye Tempel. Jeg forstaar, saa godt, at du nu snart maa være træt og længes hjem. Og det skal blive dejligt at se dig igen slank og solbrændt. Jeg glæder mig til, at vi atter kan komme til at foretage vore Spasereture og tale om vore Oplevelser og øvrige Problemer, som vi plejer.

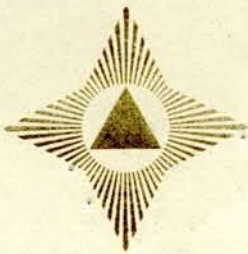
Jeg har lige faaet Brev fra Annaørnsholt. Hun er jo nu i Delhi. Hun vil forsøge at faa sat i Stand, at du kommer til at hilse paa Nehru og Familie. Det bliver ogsaa meget spændende, hvis det lykkes. De to Kursus i Luksusbind til Nehru og hans Søster er sendt til din Adresse for længe siden. De Bøger, som blev sendt lige efter din Afrejse herfra henstaar stadig i Havnebyen Cochín med Adresse til Venka og koster Penge for hver Dag, de henstaar der. Hvad skal vi gøre ved det? - Var det ikke en Ide at give Anna nogen af dem? - eller skal vi se at faa dem returneret tilbage hertil? - Jeg har vedlagt Papirerne paa dem i Brevet her. Ligeledes har jeg vedlagt to Billeder af mig og Brunton, som du har bedt om at faa. Jeg har ogsaa vedlagt en Kopi af Regnskabet, saa du kan se Forskellen i Omsætningen i 1956 og 1957. Som du ser er Omsætningen omtrent gaaet 70,000 Kr op. Saa det er da et stort Lyspunkt.

Anna har meddelt mig, hvor besværlig og trettende den store Rejse fra Kotagiri til Delhi med Tog er for hende. Hun maa rejse paa tredje Klasse, fordi anden Klasse er fyldt med Væggetøj, og første Klasse har hun ikke Raad til at benytte. Da hun foretager denne lange Rejse for Sagens Skyld, bliver vi vist nød til at sende hende nogle Penge til Hjælp til Dækning af hendes Udgifter eller i det mindste saaledes, at hun kunde rejse paa første Klasse tilbage til Kotagiri. Hvad mener du? - kære Erik. Hun har vist ikke nogen Formue. Alene med Oversættelsen af Livets Bog udfører hun jo ogsaa et Kæmpearbejde for os. - Nu haaber jeg, at i faar nogle gode Dage sammen i Delhi. Det bliver som, før nævnt, meget spændende, om du virkelig kommer til at hilse paa Østens største Mand, som jeg paa en Maade anser Nehru for at være.

Jane Voss's Mor døde og blev begravet i sidste Uge. Det var virkelig en meget stor Lettelse for den gamle Dame selv og for Jane og Henrik. - Igennem Eigil Hansen erfarer jeg, at du er blevet inviteret med paa Tigerjagt. Den Genral, som gav dig denne Indbydelse, har da ganske misforstaaet hvem, og hvad du er. Ja, du faar jo mange mærkelige Oplevelser, kære Erik.

Det har været et stort Savn for mig, at du ikke er her. Vi er jo igennem Aarene blevet saa vant til at være sammen. Men nu bliver vort kommende Samvær sikker kun periodiske. Jeg tror ikke, Indien vil slippe dig helt, men gøre Krav paa at faa dig jævnlige derover. Men vi faar se. Foreløbig bliver det altsaa dejligt at have dig hjemme igen. Et lille Brev er vedlagt fra din Søn, som nu begynder at være et lille Menneske, der kan snakke med om mange Ting.

Og hermed de kærligste Hilsener og et rigtigt stort Knus.

MARTINUS ÅNDSVIDENSKABELIGE INSTITUT

Månedstbladet Kosmos ★ Forlaget Kosmos ★ Korrespondance-afdeling ★ Kosmos Ferieby

MARIENDALSVEJ 94-96
KØBENHAVN F.
GODTHAAB 9280
POSTGIRO 29580

Den 22. Januar 1958.

Kære Erik!

Du længes sikkert efter at høre lidt fra mig, da Tiden er løbet lidt fra mig, og det snart er længe siden, du fik Brev fra mig. Men Julekosmos og anden Jule-travlhed bevirkede, at jeg blev bagud med Livets Bog. Jeg har derfor nu maattet mase paa for at naa frem til at blive paa ret Køl igen med den. Dette har jeg nu naet og kan derfor skrive til dig i Dag. Du maa ikke tro, jeg ikke har været ked af, at jeg ikke har kunnet faa skrevet til dig før, men jeg har ikke saa ubegrænsede Kræfter, som jeg før havde, selv om jeg føler fuldstændigt totalt rask. Jeg kunde jo naa mere, den Gang jeg kunde staa op Kl. fire om Morgenen.

Og saa føler en stor Trang til at takke dig for dine eventyrlige Kontaktbreve, kære Erik. Jeg skal love for, at du faar oplevet noget og vi andre ogsaa igennem dine klare Udredninger. Det er som maa det hele for sig og var med paa selve Rejsen. Jeg kender en del af dine Situationer fra min egen Rejse, selv om den jo næsten er ingen ved siden af din. Du er nu engang blevet en Lykkens Pamfilus, er det ikke saadant, det hedder. - Det kniber lidt med at faa Plads til alt dit Stof i Brevene, men vi mædner det paa bedste Maade uden nogen som helst Afkortning eller Beskæring af dine Artikler. Det er de jo alt for gode til. Ja, kære Erik, jeg synes Forsynet har lagt en meget stor Velsignelse i din Rejse. Den er forløbet meget bedre, end vi nogen Sinde har turdet haabe.

Tak for Hilsenen gennem Eigil Hansen. Han ringede til mig i Gaar og fortalte, at du havde ladet Pengene, vi sendte dig, gaa tilbage til Privatbanken til Fordel for Lises Lises Rejse til Rom. Det var veldigt sødt af dig, men kommer du nu ikke selv til at staa og mangle derude? - Vi skulde nok have klareret Rejses her hjemme fra. Selvfølgelig skal hun ned og modtage dig. Det har jeg hele Tiden været hundrede Procents indstillet paa. Eigil bad mig, ifølge dit Ønske, om at overtale Lise til at tage Flyvemaskine i Stedet for at rejse med Toget derned. Og jeg har ogsaa talt med Lise om det, men hun siger, at hun meget gerne vil rejses med Toget den ene Vej - ikke for at spare Penge - men for virkeligt at faa set noget paa Turen ned igennem Europa. Hun er ogsaa fuldt overbevidst om, at hun sagten kan klare Rejsen. Jeg glæder mig meget paa hendes Vegne over, at hun faar denne Tur. Det bliver dejligt for hende, ligesom det ogsaa vil være rart for jer at kunne bringe nogle Dage sammen helt alene. Her Hjemme vil i sikkert ikke faa megen Ro de første Dage. Måske vil sikkert være mange, der skal hilse paa dig. Jeg ønsker af hele mit Hjerte, at i maa faa nogle dejlige Dage i den evige Stad. - Svend Johansson taler ogsaa om, at tage derned og tage Lise og mig med, men jeg synes ikke, jeg har Tid. Jeg maa passe Livets Bog. Jeg vil hellere til Island til September, der kan jeg da gøre Nytte.

Her hjemme gaar alt sin jævne gode Gang. Jeg synes, at vi har det alle godt her i Huset. Det gaar fint med Else og Inger. En Dag, da Else lavede Frikadeller til mig, var hun nede med et Par til Enger Sørensen ogsaa, saa det tyder kun paa stor Venlighed imellem dem. Samtidig kan jeg meddele dig den store Glæde, at Lise er blevet meget dygtig til at rotaprinte. Hun har trykt mange af vor Julekosmos, og de er blevet meget fine. Jeg kan mærke, at det opliver hende. Hun er blevet meget mere glad og fri i Sindet, end hun tidligere har været. Det er virkeligt til stor Gavn for Sagen. Vi kan ikke mere saa let komme i Knibe med Hensyn til at faa Arbejdet gjort.

Sidste Mandag havde jeg Foredrag. Både Salen og Hallen var stuvende fuld af Mennesker som sædvanligt. Der var mange helt nye og unge Deltagere, og det blev købt for mange Penge Bøger, ligesom vi ogsaa har faaet mange nye Abonnenter paa Brevene.

Men imidlertid er der opstaaet et Problem. Mogens har haft saa meget at gøre i Vinter. Han har maattet være paa Rejse hele Tiden. Og der er nogle Byer i Jylland,

han slet ikke har kunnet komme til i Vinter. Det er Esbjerg, Randers, Hørgens og Brørup. Menneskene i de Byer er selvfølgelig kede af denne Situation. Mogens Møller og jeg har derfor talt om denne Situation. Vi har derfor ment, at det kunde være udmærket at lade den unge Per Bruus Jønsen (altsaa Fru Okkels Svigersøn) prøve at holde Foredrag i de nævnte Byer. Han har fuldstændigt gennemtrævet Livets Bog og oververer alle Foredragene sammen med sin unge Forlovede. Jeg har talt med ham nogle Gange, hvor han har ønsket at faa klarat forskellige vanskelige Spørgsmaal. Daade Mogens og jeg mener, at han kan være Mogens til stor Hjælp og aflaste ham lidt. Og Mogens tager ham derfor med paa en Tur rundt til de nævnte Byer, saa han kan blive kendt med vore Venner der, og der ligeledes kan blive aftalt Tidspunkter for hans Foredrag. Nu faar vi altsaa se. Hvis han viser sig at kunne klare det, saa ligger der jo et stort Arbejdsfelt rundt om i Landet i de mange Byer, som Mogen jo umuligt alene kan besørge. Desuden synes jeg, at de to unge Mennesker lever et meget pent og stille Liv sammen. Hun er ogsaa en sød ung Pige og opdraget netop i vort Arbejde, saa hun er jo ikke en, der vil trække ham bort fra Arbejdet. Jeg isøvrigt de har det saa godt sammen som et Par Turtelduer.

Hvordan staar det til ovre hos, kære Erik? - Du har sikkert faaet meget at gøre, siden din Succes med Foredraget i det nye Tempel. Jeg forstaar, saa godt, at du snart maa være træt og længes hjem. Og det skal blive dejligt at se dig igen skunk og solbrændt. Jeg glæder mig til, at vi atter kan komme til at foretage vore Spasereture og tale om vore Oplevelser og øvrige Problemer, som vi plejer.

Jeg har lige faaet Brev fra Annaørnsholt. Hun er jo nu i Delhi. Hun vil forsøge at faa sat i Stand, at du kommer til at hilse paa Nehru og Familie. Det bliver ogsaa meget spændende, hvis det lykkes. De to Kændus i Luksusbånd til Nehru og hans Søster er sendt til din Adresse for lange siden. De Bøger, som blev sendt lige efter din Afrejse herfra henstaar stadig i Haynebyen Cochin med Adresse til Venka og koster Penge for hver Dag, de henstaar der. Hvad skal vi gøre ved det? - Var det ikke en Ide at give Anna nogen af dem? - eller skal vi se at faa dem returneret tilbage hertil? - Jeg har vedlagt Papirerne paa dem i Brevet her. Ligeledes har jeg vedlagt to Billeder af mig og Brunton, som du har bedt om at faa. Jeg har ogsaa vedlagt en Kopi af Regnskabet, saa du kan se Forskellen Omsetningen i 1956 og 1957. Som du ser er Omsetningen omtrent gaaet 70,000 Kr op. Saa det er da et stort Byspunkt.

Anna har meddelt mig, hvor besværlig og trettende den store Rejse fra Kotagiri til Delhi med Tog er for hende. Hun maa rejse paa tredje Klasse, fordi anden Klasse er fyldt med Væggetøj, og første Klasse har hun ikke Raad til at benytte. Da hun foretager denne lange Rejse for Sagens Skyld, bliver vi vist nød til at sende hende nogle Penge til Hjælp til Dækning af hendes Udgifter eller i det mindsteledes, at hun kunde rejse paa første Klasse tilbage til Kotagiri. Hvad mener du? - kære Erik. Hun har vist ikke nogen Formue. Alene med Oversættelsen af Livets Bog udfører hun jo ogsaa et Kæmpearbejde for os. - Nu haaber jeg, at i faar nogle gode Dage sammen i Delhi. Det bliver som før nævnt meget spændende om du virkelig kommer til at hilse paa Østens største Mand, som jeg paa en Maade anser Nehru for at være.

Jane Vostes Mor døde og blev begravet i sidste Uge. Det var virkelig en meget stor Lættelse for dekedame selv og for Jane og Henrik. - Igennem Eigil Hansen erfarer jeg, at du er blevet inviteret med paa Tigerjagt. Den Genral som gav dig denne Indbydelse har da ganske misforstaaet hvem og hvad du er. Ja, du faar jo mange mærkelige Oplevelser, kære Erik.

Det har været et stort Savn for mig, at du ikke er her. Vi er jo igennem Aarene blevet saa vant til at være sammen. Men nu bliver vort kommende Samvær sikker kun periodiske. Jeg tror ikke Indien vil slippe dig Kråt, men gøre Krav paa at faa dig jævnligt dereover. Men vi faar se. Foreløbig bliver det altsaa dejligt at have dig hjemme igen. Et lille Brev er vedlagt fra din Søn, som nu begynder at være et lille Menneske, der kan snakke med om mange Ting.

Og hermed de kærligste Hilsener og et rigtigt stort Knus.

Per Bruus Jønsen